

at Ejendommens Karakter forandres, idet der vil blive udstedt en Deklaration, efter hvilken der ikke kan foretages Forandring ved Ejendommen uden det sagkyndige Tilsyns Tilslutning.

Hvis der i det hele er nogen Bygning her i Landet, som kommer ind under det Begreb, der er omtalt i Loven om Bygningsfredning § 7: en Bygning, der i særlig Grad paakræver Støtte ved Bevaringen, er det „Jens Bangs Stenhus“. Heri vil sikkert enhver, der har set Bygningen eller en Tegning af den, give mig Ret. Det forekommer mig derfor rigtigt, at Rigsdagen samles om at fremme det foreliggende Lovforslag, saa meget mere, som det Andragende, der har foranlediget det, er varmt anbefalet baade af Nationalmuseet og af det særlige Bygningssyn, der er nedsat i Henhold til Loven om Bygningsfredning.

Det er mig en Glæde paa mit Partis Vegne at kunne give Lovforslaget en Anbefaling.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg vil hende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa en Trykfejl i Lovforslaget. Der staar Lov af 8. Marts 1918; det skal aabenbart være Lov af 12. Marts 1918.

I øvrigt kan jeg slutte mig til de to foregaaende Talere og paa mit Partis Vegne anbefale, at det Statstilskud, der her er foreslaaet, ydes under Forudsætning af, at Ejendommen kommer ind under Nationalmuseets Ledelse og Kontrol. Der er ikke bebudet noget Forslag om at henvise Lovforslaget til Behandling i et Udvalg, og jeg mener heller ikke, det vil være nødvendigt; men det vilde have sin Interesse, om den højtærede Minister ved denne Lejlighed kunde give lidt mere fyldestgørende Oplysninger, end Bemærkningerne til Lovforslaget giver om, hvorvidt den Restaurering, som nu foretages, er tilstrækkelig til, at Bygningen kan holde i Fremtiden. Der er ingen Tvivl om, at Fundamentet er blevet saa stærkt, at det kan bære, og saa vidt jeg ved, er der ogsaa højt op i Bygningen rejst et Skelet af armeret Beton. Men det, min Bekymring gælder, er Bygningens ydre Façade og navnlig Gavlene, som synes mig, selv efter at Restaureringen har fundet Sted, at se meget skrøbelige ud. Det er lidt vanskeligt for en Ikke-Fagmand at have en begrundet Mening herom, men jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister har tilstrækkelige Oplysninger fra de sagkyndige

til at kunne udtale sig beroligende overfor den Ængstelse, jeg her fremfører.

Med disse Bemærkninger kan jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Johan Knudsen: Ogsaa jeg kan meget indtrængende anbefale dette lille Lovforslag. De, der har set det gamle Apotek i Aalborg, „Jens Bangs Stenhus“, som det kaldes, vil vide, at det er en Prøve paa Renæssancetidens allerskønneste Arkitektur. Der var i Aalborg for ikke saa mange Aar siden mange smukke gamle Bygninger. Disse smukke gamle Bygninger er for en stor Del desværre blevet nedrevet og erstattet af uhyggelige Murmesterfantasier, klinede op efter Modeller fra 70'ernes og 80'ernes arkitektoniske Rædselskabinetter. Dog Perlen blandt de gamle Bygninger har man ikke kunnet ødelægge, selv om man har kradset paa den og givet den en fæl Indfatning. Men dette stolte Monument forfaldt mere og mere, mange af de rige Sandstensornamenter styrtede ned, Resten forvitrede, Ydermurene bulnede ud og slog Revner, Kampestensfundamentet kunde ikke bære Bygningen. Den blev til sidst en sørgelig Ruin, og en gennemgribende Istandsættelse var nødvendig; dersom den ikke skulde falde i Grus.

Bygningens Ejer, Apoteker Strøyberg, har nu for et Par Aar siden paabegyndt denne Istandsættelse, ikke alene paa Grund af Pietetsfølelse overfor den gamle Slægts-ejendom, men ogsaa, fordi han har indset, at det vilde være en grov Vandalisme, dersom man ikke reddede dette uforlignelige Kunstværk fra Undergang. Saa vidt jeg kan se, foretages Restaureringen med megen Omhu, Karnappens Underbygning, der er af ny Dato, og som i høj Grad skæmmer Façaden, vil forhaabentlig blive fjernet. Apoteker Strøyberg er vistnok ikke en særlig formuende Mand; derfor maa det i endnu højere Grad paaskønnes, at han har bevaret et af vort Lands Størværker af Bygningskunst. Men som Bemærkningerne til Lovforslaget udtaler, er Udgifterne blevet større end af ham oprindeligt antaget, og de overstiger nu hans økonomiske Evne.

Jeg vil meget haabe, at Rigsdagen vil bevilge det foreslaaede Beløb, selvfølgelig under Forudsætning af, at Apoteker Strøyberg underskriver en Deklaration, hvorved han lægger Bygningen ind under Nationalmuseet som fredet Mindesmærke.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg takker de ærede Ordførere for